

ส่วนที่ 2 บริษัทที่ออกหลักทรัพย์

ชื่อ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ประกอบธุรกิจ การธนาคารพาณิชย์
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ เลขที่ 35 ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110
เลขทะเบียนบริษัท บมจ. 335 Home Page <http://www.ktb.co.th>
โทรศัพท์ 0 2255-2222 โทรสาร 0 2255-9391-5

การเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิในครั้งนี้เป็นการเสนอขายต่อประชาชนทั่วไป ซึ่งเคยเป็นพนักงานของธนาคารที่มีอายุการทำงานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้แจ้งความประสงค์จะเข้าร่วมโครงการร่วมใจจากเพื่อนขนาดองค์กรที่เหมาะสมไว้กับธนาคาร โดยมีอดีตพนักงานที่เข้าขายได้รับการจัดสรรจำนวน 1,489 คน และเป็นการเสนอขายแบบไม่คิดมูลค่า จึงไม่มีจำนวนเงินที่ได้รับการจากการเสนอขายในครั้งนี้ ธนาคารจะได้รับเงินทุนจากการใช้สิทธิแปลงสภาพเท่านั้น โดยธนาคารกำหนดราคาใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญที่ราคา 10 บาท รวมเป็นจำนวนเงินที่ธนาคารจะได้รับจากการใช้สิทธิแปลงสภาพ เป็นจำนวนประมาณ 119 ล้านบาท

1. ปัจจัยความเสี่ยง

หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

การที่สินทรัพย์เสื่อมคุณภาพจนกลายเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีสาเหตุหลายประการ เช่น ลูกหนี้ลงทุนเกินตัว ภาระหนี้มาก และภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ต่ำลงนับตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการรับรู้รายได้ที่ลูกหนี้ขาดการชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 3 เดือนขึ้นไปตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา ทำให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans : NPLs) เฉพาะในส่วนของธนาคารเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 48.1 ของสินเชื่อรวม เมื่อสิ้นปี 2541 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 59.8 เมื่อสิ้นเดือนมิถุนายน 2542 และปรับตัวดีขึ้นจนเหลือ 363,469 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 49.6 ของสินเชื่อรวมเมื่อสิ้นปี 2542

ธนาคารได้พยายามที่จะแก้ไข NPLs ให้ลดลงโดยเร็วที่สุดด้วยการเร่งรัดปรับโครงสร้างหนี้ และการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด (บปส.สุขุมวิท) เมื่อเดือนกันยายน 2543 เพื่อแยกสินทรัพย์ด้อยคุณภาพออกไปบริหารต่างหาก และการโอนลูกหนี้ด้อยคุณภาพไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) ในปี 2544 ทำให้ยอดหนี้ NPLs ของธนาคารลดลงตามลำดับ โดยมีจำนวน 66,586 ล้านบาท ณ สิ้นปี 2543 และมีจำนวน 64,654.45 ล้านบาท ณ สิ้นปี 2544

ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2545 ยอด NPLs ของธนาคาร มีจำนวน 73,014.92 ล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 14.26 ของเงินให้สินเชื่อจากการดำเนินงานปกติ ที่ไม่รวมตัวสัญญาใช้เงินของ บปส. สุขุมวิท อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณ NPLs ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2544 จะพบว่าปริมาณ NPLs ในช่วงหกเดือนแรกของปี 2545 เพิ่มขึ้นสุทธิจำนวน 8,360.47 ล้านบาท เนื่องจาก ธนาคารมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้กว่า 6,642 ล้านบาท และโอนหนี้ไปบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) เป็นยอดรวมก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญกว่า 5,724 ล้านบาท แต่ในงวดครึ่งปีแรกของปี 2545 ธนาคารมีการบันทึกบัญชีกลับรายการตัดจำหน่ายลูกหนี้จัดชั้นสงสัยจะสูญ จำนวน 42,542.68 ล้านบาท ที่ได้ตัดจำหน่ายออกจากบัญชีเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2544 กลับมาเป็นส่วนหนึ่งของเงินให้สินเชื่อและดอกเบี้ยค้างรับ (คู่กับบัญชีค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญด้วยจำนวนเดียวกัน) ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2545 อนึ่ง ธนาคารมีลูกหนี้ที่ปรับปรุงโครงสร้างหนี้แล้ว แต่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้ และกลับมาเป็น NPLs อีกจำนวนหนึ่ง ธนาคารจึงวางแผนที่จะป้องกันความเสี่ยงกรณีดังกล่าว โดยให้ฝ่ายสอบสวนสินเชื่อ ติดตามคุณภาพของลูกหนี้อย่างใกล้ชิด และหากสอบทานพบว่าลูกหนี้รายใหญ่รายใดมีแนวโน้มที่จะกลับมาเป็น NPLs ก็จะแจ้งให้หน่วยงานที่ดูแลลูกหนี้เร่งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเสียแต่เนิ่น ๆ นอกจากนี้ในปี 2545 ธนาคาร

มีการปรับโครงสร้างองค์กรที่ดูแล้วลูกหนี้ใหม่ โดยแบ่งตามภูมิศาสตร์และขนาดลูกหนี้ เพื่อให้สามารถดูแลและให้บริการแก่ลูกหนี้อย่างใกล้ชิด รวมทั้งจัดตั้งสายงานจัดการหนี้เพื่อให้การดำเนินการทางกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวของสินเชื่อ

ธนาคารให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้รายใหญ่ 10 รายแรก ณ สิ้นปี 2544 รวม 71,536 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.91 ของเงินให้สินเชื่อที่ไม่รวมตัวสัญญาใช้เงินของ บบส. สุขุมวิท ในจำนวนนี้เป็นการใช้สินเชื่อแก่โครงการภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ 37,719 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.92 ของเงินให้สินเชื่อที่ไม่รวมตัวสัญญาใช้เงินของ บบส. สุขุมวิท ธนาคารได้ให้สินเชื่อในภาคธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อันได้แก่ ธุรกิจอุตสาหกรรม การผลิตและการพาณิชย์ร้อยละ 39.4 ธุรกิจการสาธารณสุข โภคและการบริการร้อยละ 17.4 ธุรกิจสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยร้อยละ 12.1 ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้างร้อยละ 11.1 ธุรกิจการเกษตรและเหมืองแร่ร้อยละ 8.4 ธนาคารได้ศึกษาการกระจุกตัวและกระจายตัวของสินเชื่อในแต่ละอุตสาหกรรม เพื่อนำไปสู่การกำหนดยอดคงค้างสินเชื่อสูงสุด (Concentration Limits) ที่ธนาคารสามารถให้แก่ลูกหนี้ในอุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง โดยไม่มีอัตราการกระจุกตัวสูงจนเกินไป และวงเงินสินเชื่อและภาระผูกพันสูงสุดที่ธนาคารสามารถให้แก่กลุ่มลูกหนี้รายใดรายหนึ่งโดยไม่กระทบเงินกองทุน ในกรณีที่ลูกหนี้กลุ่มนั้นผิดนัดชำระหนี้ นอกจากนี้ ธนาคารมีการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบและวิธีการวิเคราะห์ Portfolio เพื่อดูผลการกระจุก/กระจายตัว และแนวโน้มการให้สินเชื่อของธนาคาร ทบทวนกระบวนการอนุมัติสินเชื่อและปรับโครงสร้างหนี้ ตลอดจนหลักเกณฑ์การวิเคราะห์รายย่อย (Rules Based Lending) พัฒนาหลักสูตรและจัดการฝึกอบรมการบริหารความเสี่ยงแก่พนักงาน และพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ความเสี่ยงด้านการระดมเงินตราต่างประเทศ

ธนาคารมีการระดมเงินตราต่างประเทศโดย ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2545 มีเงินฝากที่เป็นเงินตราต่างประเทศ คิดเป็นราคาตามบัญชีจำนวน 18,292 ล้านบาท และรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ จำนวน 1,809 ล้านบาท ทั้งนี้ ธนาคารได้มีแผนการสำรองเงินตราต่างประเทศจากธุรกรรมการปริวรรตเงินตราต่างประเทศไว้รองรับภาระหนี้ในแต่ละช่วงระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ยอดรวมของเงินฝากที่เป็นเงินตราต่างประเทศและรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศคิดเป็นเพียงร้อยละ 2.08 ของยอดเงินฝาก รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน และเงินกู้ยืมเท่านั้น

ความเสี่ยงด้านการเสื่อมค่าของหลักประกัน

หลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทยให้ธนาคารต้องมีการประเมินหลักทรัพย์ของลูกหนี้ใหม่ทุก 6 เดือน โดยสินเชื่อบางส่วนของธนาคารมีหลักประกันเป็นประเภทอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งทางการมีการทบทวนราคาประเมินสินทรัพย์เหล่านี้ใหม่ ทำให้มูลค่าของหลักประกันลดลง ส่งผลกระทบทำให้ยอดเงินให้สินเชื่อมีมูลค่าสูงกว่าหลักประกัน ประกอบกับธนาคารต้องจัดชั้นลูกหนี้ตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยและต้องกันเงินสำรองหนี้จัดชั้นตามกำหนด จึงเป็นภาระที่ธนาคารต้องกันเงินสำรองเพิ่มขึ้น จากการด้อยค่าของมูลค่าหลักประกัน ขณะเดียวกันธนาคารต้องมีการเรียกหลักประกันเพิ่มจากลูกหนี้ให้มีมูลค่าคุ้มกับยอดหนี้ อีกทางหนึ่งด้วย ธนาคารได้คำนึงถึงความเสี่ยงที่เกิดจากมูลค่าของหลักประกันที่ลดลง และได้ทบทวนภาระการกันสำรองหนี้ไว้อย่างรอบคอบ เพื่อมิให้เป็นอุปสรรคต่อการขยายธุรกิจของธนาคารในระยะต่อไป

ความเสี่ยงด้านการบริหารสภาพคล่อง

นอกเหนือจากข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทยที่กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง ในอัตราร้อยละ 6 แล้ว ธนาคารยังต้องบริหารสภาพคล่องของธนาคารให้ได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุด โดยเฉพาะความสมดุลของสินทรัพย์และหนี้สิน หรือ Loan/Deposit Ratio แต่เนื่องจากยอดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีเป็นจำนวนมาก ทำให้ราย

๙๖

ได้ที่เป็นดอกเบี้ยน้อยลง แม้ว่าบส.สุขุมวิท จะรับโอนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ไปเป็นจำนวน 519,378.17 ล้านบาท แล้วก็ตาม แต่ธนาคารก็ยังขยายสินเชื่อเพิ่มขึ้นได้ไม่มากพอ พิจารณาได้จาก Loan/Deposit Ratio ของธนาคาร ซึ่งคิดจากเงินให้สินเชื่อรวมทั้งหมด รวมถึงเงินให้สินเชื่อตัวเงิน บบส.สุขุมวิท ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2545 คงมีสัดส่วนร้อยละ 84.7 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 81.9 ในปี 2544 ซึ่งแสดงว่า ธนาคารมีปริมาณเงินฝากเกินกว่าปริมาณสินเชื่อคือ มีสภาพคล่องเหลืออยู่พอสมควร อย่างไรก็ตาม เงินให้สินเชื่อส่วนหนึ่งมาจากเงินให้สินเชื่อตัวเงิน บบส.สุขุมวิท ซึ่ง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2545 มีจำนวน 281,763.15 ล้านบาท โดยตัวเงิน บบส.สุขุมวิทนี้ จ่ายดอกเบี้ยให้ธนาคาร ในอัตราเท่ากับต้นทุนเงินฝากเฉลี่ยของธนาคารกรุงไทยฯ และครอบคลุมถึงต้นทุนที่เกิดจากการนำส่งเงินให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ และค่าภาษีธุรกิจเฉพาะด้วย ทำให้ธนาคารมีรายได้จากดอกเบี้ยดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของรายได้ดอกเบี้ยรับ มาชดเชยภาระรายจ่ายดอกเบี้ยเงินฝากที่มีจำนวนเงินต้นในปริมาณมากได้อย่างพอเพียง

ในด้านเงินฝาก แม้ว่าเงินฝากส่วนใหญ่จะเป็นเงินฝากระยะสั้น แต่เงินฝากเหล่านั้นจะมีการฝากต่อเนื่องเมื่อครบกำหนดอายุ ทำให้มีลักษณะเหมือนแหล่งเงินทุนระยะยาวและเกิดสภาพคล่องได้ ธนาคารได้มีการจัดตั้งหน่วยงานบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน เพื่อกำกับดูแลนโยบายสภาพคล่อง (Liquidity Policy) เพื่อให้มีการบริหารสภาพคล่องโดยรวมได้อย่างเพียงพอ

ความเสี่ยงด้านระบบควบคุมภายใน

ถึงแม้ข้อบังคับของธนาคารได้ให้อำนาจแก่กรรมการผู้จัดการใหญ่ สามารถดำเนินการใดๆ ของธนาคารได้ ซึ่งข้อบังคับดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การบริหารงานธนาคารสะดวก และคล่องตัว ในทางปฏิบัติ รัฐบาลในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่ ยังคงกำกับดูแลธนาคารผ่านกรรมการธนาคารซึ่งมีความรับผิดชอบตามกฎหมายในการคุ้มครองประโยชน์ของผู้ถือหุ้นทุกราย ตามกฎหมายมหาชน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกาศตามสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พรบ.การธนาคารพาณิชย์ และพรบ.พนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งความผิดที่กำหนดมีทั้งทางแพ่งและทางอาญา รวมทั้งธนาคารมีคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งมีหน้าที่รวมถึงการควบคุม ดูแลและตรวจสอบระบบควบคุมภายในของธนาคารอีกด้วย อนึ่ง ธนาคารยังมีการกระจายอำนาจการบริหารโดยการดำเนินงานที่สำคัญ ๆ เช่น การปล่อยสินเชื่อ การบริหารความเสี่ยง การขายทรัพย์สิน การบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน เป็นต้น ทางธนาคารจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการย่อยขึ้นมาดูแล กลั่นกรอง เพื่อให้เกิดความรอบคอบ ความโปร่งใส และถ่วงดุลในการทำงาน

ความเสี่ยงจากการที่ธนาคารเป็นรัฐวิสาหกิจ

ณ 31 ธันวาคม 2544 ธนาคารให้สินเชื่อแก่โครงการภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ 37,719 ล้านบาท คิดเป็นเพียงร้อยละ 5 ของสินเชื่อทั้งสิ้น ขั้นตอนการอนุมัติให้สินเชื่อภาครัฐและรัฐวิสาหกิจต้องผ่านขั้นตอนการอนุมัติจากคณะกรรมการ เช่นเดียวกับการอนุมัติสินเชื่อทั่วไป ส่วนในการดำเนินงานตามนโยบายของทางการ กรณีที่มีการช่วยเหลือสถาบันการเงินที่มีปัญหา ทางธนาคารได้กระทำแทนกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน โดยธนาคารจะไม่มีบริการใดๆ ทั้งสิ้น เนื่องจากทางกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินจะชดเชยกลับให้ธนาคาร ตัวอย่างเช่น โครงการแลกเปลี่ยนบัตรเงินฝากของสถาบันการเงิน 42 แห่ง ซึ่งธนาคารกระทำการแทนกองทุนฟื้นฟูฯ และไม่ต้องรับภาระใด ๆ ทั้งสิ้น หรือกรณีการรับโอนสินทรัพย์และหนี้สินของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัด (มหาชน) และธนาคาร มหานคร จำกัด (มหาชน) ซึ่งทางกองทุนฟื้นฟูฯ จะชดเชยให้กับธนาคารเช่นกัน

ความเสี่ยงจากการโอนหนี้กลับจากบริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด (บส.สุขุมวิท)

ในวันที่ 21 กันยายน 2543 ธนาคารได้โอนขายสินทรัพย์ด้อยคุณภาพและค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญให้กับบริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด (บส.สุขุมวิท) ตามเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด จำนวน 519,378.17 ล้านบาท และ 198,126.15 ล้านบาท ตามลำดับ ซึ่งธนาคารได้รับชำระเป็นต้นด้วยสัญญาใช้เงินมีอายุ 5 ปี ที่อาวัลโดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ

ฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน การโอนลูกหนี้ดังกล่าว เป็นการโอนออกจากบัญชีของธนาคารอย่างถาวร ยกเว้นลูกหนี้รายที่ต้องโอนกลับเพราะมีคุณสมบัติไม่เข้าข่ายการโอน

ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2545 ธนาคารมียอดลูกหนี้ที่โอนคืนสุทธิ 38,475.24 ล้านบาท และค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญที่โอนคืน 7,760 ล้านบาท ธนาคารได้รับค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญโอนคืนมาจาก บบส.สุขุมวิท อีกจำนวน 7,750.09 ล้านบาท เนื่องจากการประเมินมูลค่าหลักประกันเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ธนาคารประมาณว่าหนี้ที่อาจถูกโอนคืนจากบบส.สุขุมวิท จะมีเพิ่มอีกไม่เกิน 100 ล้านบาท

ความเสี่ยงจากการโอนหนี้กลับจากบริษัท บริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.)

ธนาคารมีหนี้ด้อยคุณภาพ ที่ต้องโอนไปบสท. ตามเกณฑ์ ธนาคารแห่งประเทศไทย จำนวน 61,709 ราย มูลค่าทางบัญชี (เงินต้นรวมดอกเบี้ยค้างชำระไม่เกิน 3 เดือน) จำนวน 81,294.5 ล้านบาท จนถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2545 ธนาคารมีการโอนลูกหนี้ด้อยคุณภาพให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (TAMC) หรือ บสท. จำนวน 505 ราย มูลค่าทางบัญชีสุทธิหลังจากหักค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญประมาณ 12,468.95 ล้านบาท การโอนลูกหนี้ดังกล่าวเป็นการโอนออกจากบัญชีของธนาคารอย่างถาวร ยกเว้นลูกหนี้รายที่ต้องโอนกลับ เพราะมีคุณสมบัติไม่เข้าข่ายการโอน อย่างไรก็ตามธนาคารประมาณว่าจะมีสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่อาจจะถูกโอนกลับประมาณ 100 ล้านบาท

การโอนลูกหนี้และการบริหารลูกหนี้ให้บสท. จะเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดตามพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พศ. 2544 โดยที่การบริหารลูกหนี้ ทางบสท.และธนาคารจะรับรู้และแบ่งผลกำไรหรือผลขาดทุนระหว่างกันเมื่อสิ้นปีที่ 5 และสิ้นปีที่ 10 นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2544 (รายละเอียดดูในหัวข้อ 2.1 ประวัติความเป็นมาและการเปลี่ยนแปลงและแผนการที่สำคัญ)

ความเสี่ยงจากส่วนต่างอัตราดอกเบี้ย

เนื่องจากสินเชื่อของธนาคารอิงกับอัตราดอกเบี้ยลอยตัวตามประกาศของธนาคาร (MLR, MOR, MRR) ซึ่งปัจจุบันอยู่ในระดับร้อยละ 7.25, 7.75 และ 8.00 ตามลำดับ ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารยังอยู่ในระดับที่ต่ำดังจะเห็นได้จากอัตราสำหรับเงินฝากออกทรัพย์อยู่ที่ร้อยละ 1.75 อัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินฝากประจำ 3 เดือน 6 เดือน 12 เดือน จนถึงเงินฝาก “กรุงไทยทวีคูณ” ระยะเวลา 24 เดือน อยู่ที่อัตราร้อยละ 2.0 ร้อยละ 2.0 ร้อยละ 3.0 จนถึงร้อยละ 4.0 จะเห็นว่าธนาคารยังคงมีช่วงต่างระหว่างดอกเบี้ยจ่ายและดอกเบี้ยรับสูงอยู่พอสมควร

อนึ่ง ธนาคารได้ดำเนินการลดความเสี่ยงของช่องว่างของระยะเวลาของแหล่งเงินทุนและสินเชื่อ (Maturity Gap) โดยดำเนินการให้มีการระดมเงินฝากที่มีระยะเวลาคงสัญญาที่นานขึ้น เช่น 2 ปี เป็นต้น

ความเสี่ยงที่เกิดจากการปรับสิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิ

เนื่องจากการคำนวณการเปลี่ยนแปลงราคาใช้สิทธิตามเงื่อนไขการปรับสิทธิเป็นไปตามราคาหุ้นสามัญ (Underlying Securities) ณ วันที่มีการปรับสิทธิเท่านั้น โดยไม่ได้คำนึงถึงมูลค่าตามเวลา (Time Value) ของใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant Value) แต่อย่างใด แต่ทางธนาคารเห็นว่าผลกระทบนี้จะมีไม่มาก เนื่องจากใบสำคัญแสดงสิทธินี้มีอายุและระยะเวลาการใช้สิทธิเพียงแค่ 2 ปี

ความเสี่ยงที่เกิดจากการไม่มีสภาพคล่อง เนื่องจากไม่มีตลาดรองซื้อขายใบสำคัญแสดงสิทธิ

ใบสำคัญแสดงสิทธินี้จะไม่น่าไปจดทะเบียนซื้อขายในตลาดรอง จึงอาจทำให้ผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิมีความเสี่ยง เนื่องจากไม่มีสภาพคล่อง (Liquidity) และทำให้ไม่สามารถขายใบสำคัญแสดงสิทธิได้ในทันที แต่ต้องรอช่วงเวลาในแต่ละช่วงที่ธนาคารเปิดให้สามารถเปลี่ยนสภาพเป็นหุ้นสามัญเสียก่อน แล้วจึงนำหุ้นสามัญนั้น ๆ ออกขายในภายหลัง